

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 129/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. júna 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátska kancelária, Lachova 32, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 9/2012 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA]

(ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 9/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom č. k. 2 Co 99/2016-625 z 26. apríla 2017 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) potvrdil rozsudok okresného súdu č. k. 14 C 9/2012-570 z 8. januára 2016.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ podal 7. júla 2017 dovolanie. Keďže súdny spis sp. zn. 14 C 9/2012 nebol predložený dovolaciemu súdu bezodkladne, sťažovateľ podal 16. novembra 2017 sťažnosť na prietahy v konaní. Predsedníčka okresného súdu [REDAKOVANÉ] sťažovateľovi odpovedala listom sp. zn. Spr. 2157/2017 z 30. novembra 2017. Jeho sťažnosť vyhodnotila ako čiastočne dôvodnú a v mene súdu sa mu za prietahy ospravedlnila.

2.2 Pretože ani po roku sa situácia nezmenila a spis sa stále nachádzal na súde prvej inštancie bez jeho predloženia dovolaciemu súdu, sťažovateľ opäť 5. decembra 2018 podal sťažnosť na prietahy v konaní. Predsedníčka okresného súdu [REDAKOVANÉ] mu odpovedala listom sp. zn. Spr. 153/2018 z 28. decembra 2018. Jeho sťažnosť vyhodnotila opäť ako čiastočne dôvodnú a v mene súdu sa mu za prietahy opäť ospravedlnila. Súčasne uviedla, že 11. decembra 2018 bola vypracovaná predkladacia správa a spis bol predložený dovolaciemu súdu.

3. Z hľadiska základných kritérií pre posúdenie otázky, či došlo k zbytočným prietahom, je podľa sťažovateľa nepochybné, že predkladanie spisu na dovolací súd nepredstavuje po právnej stránke žiadnu zložitú vec. Ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

3.1 Sťažovateľ mal podľa jeho slov preto eminentný záujem na čo najrýchlejšom predložení veci dovolaciemu súdu postupom a v časovom slede, ktorý súdu prvej inštancie vyplýva zo zákona, čo sa evidentne nestalo. Okresný súd podľa odkazu sťažovateľa až po druhej sťažnosti sťažovateľa predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Sťažovateľ sa nestotožňuje s argumentáciou predsedníčky okresného súdu, že súd nepostupoval plynule pre množstvo agendy vybavujúcej v súdnom oddelení. Ide o subjektívne okolnosti na strane konajúceho súdu, ktoré podľa mienky sťažovateľa nemôžu byť na ujmu práv sťažovateľa ako účastníka súdneho konania.

3.2 Sťažovateľ je toho názoru, že v danom prípade nie je dostatočným zadosťúčením len vyslovenie, že k porušeniu jeho základného práva došlo, ale ochrana porušeného základného práva môže byť dovŕšená až priznaním finančného zadosťúčinenia. Preto sťažovateľ požaduje finančné zadosťúčinenie, pričom požadovaná výška 1 500 € je podľa presvedčenia sťažovateľa primeraná s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu s ohľadom na dĺžku nečinnosti okresného súdu, ako aj z hľadiska základných kritérií pre posúdenie porušenia základných práv vyplývajúcich z obsahu súdneho spisu sp. zn. 14 C 9/2012.

4. Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod č.k. 14C/9/2012 porušené boli.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťúčinenie v sume 1 500 €..., ktoré je mu Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

5.1 Vec napadla ústavnému súdu 13. marca 2019 a nebola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi. V zmysle čl. X ods. 2 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh“) bola táto vec po 26. apríli 2019 v zmysle rozvrhu prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubošovi Szigetimu a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v druhom senáte

ústavného súdu v zložení Jana Laššáková (predsedníčka senátu), Peter Molnár a Ľuboš Szigeti.

III.

6. Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že *„účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“* (pozri II. ÚS 26/95).

7. Vec sťažovateľa bola v čase podania tejto ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (13. marca 2019) krajským súdom už meritórne rozhodnutá, a to rozsudkom č. k. 2 Co 99/2016-625 z 26. apríla 2017. Sťažovateľ sa nedomáha vyslovenia porušenia svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v súvislosti s meritórnym rozhodovaním všeobecných súdov, dokonca ani v súvislosti s doručovaním meritórneho rozhodnutia krajského súdu.

7.1 Sťažovateľ dôvodí, že okresný súd sa dopustil prietáhov pri predkladaní dovolania podaného sťažovateľom najvyššiemu súdu.

7.2 V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že v čase podania ústavnej sťažnosti už bola právna neistota sťažovateľa v predmetnej veci predloženia dovolania na rozhodnutie dovolaciemu súdu odstránená. Ochranu právam sťažovateľa v tomto smere poskytol samotný okresný súd, ktorý jednak prostredníctvom jeho predsedníčky konštatoval oprávnenosť sťažnosti na prietahy z pera sťažovateľa, ako aj informoval o odstránení závadného stavu a o predložení dovolania najvyššiemu súdu 11. decembra 2018.

7.3 Svoju úlohu tak ústavný súd v tomto prípade nenachádza, keďže právam sťažovateľa bola ochrana poskytnutá a v čase podania ústavnej sťažnosti zásah netrval a právna neistota sťažovateľa bola odstránená. O priznaní finančného zadosťučinenia môže navyše ústavný súd rozhodnúť iba v prípade súčasného konštatovania porušenia základných práv a slobôd [§ 133 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde], k čomu v prípade sťažovateľa nemôže dôjsť (vzhľadom na už uvedené) ani len hypoteticky (t. j. ani po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie).

8. Na základe uvedeného nezostávalo ústavnému súdu iné, než odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2019